

den Fare, man udsætter unge Mennesker for ved at sende dem derover paa 3 Aar under saadanne Forhold, som de komme til at leve under. Det er selvfølgelig ikke til Gavn for unge Mennesker at gøre en saadan Tur.

Endelig have vi, som det sidste Forslag, Forslaget om Bestyrelsen af St. Thomas's Havn. Det gaar ud paa at gøre Havnen selvejende, uafhængig af Kolonialraadet. Det foreslaas altsaa, at Havnen selv kommer til at raade over sine Indtægter, og der indsættes en Bestyrelse for denne selvejende Institution, der forvalter Indtægterne og træffer Bestemmelser vedrørende Havnen. I Forslaget, som det var forelagt af Regeringen, var det bestemt, at af Havnens Indtægter skulde der aarlig afgives 50,000 Frcs. til Kolonialkassen, idet det er umuligt for denne helt at undvære den Indtægt, den hidtil har haft derfra. Havnens Indtægt tør anslaas til 90—100,000 Frcs. aarlig. Under Behandlingen i Folketinget er Forslaget undergaaet den Forandring, at der nu staar, at der skal afgives Halvdelen af Havnens Indtægter, dog ikke ud over 50,000 Frcs. Det er altsaa en Formindskelse af Havnens Forpligtelse. Det kan ikke blive mere end 50,000 Frcs.; men hvis det skulde vise sig, at Havnens Indtægter gaa ned, skal den aldrig udrede mere end Halvdelen. Der var i Folketinget Forslag fremme om at nedsætte Kvotadelen til en Trediedel, men det var umuligt at gaa dertil af Hensyn til St. Thomas's økonomiske Forhold.

Se vi paa det samlede Resultat af disse Love, viser der sig følgende. Statens aarlige Tilskud til Øerne har i de sidste 5 Aar gennemsnitlig været 445,000 Kr. Ved Lovforslagene, som de vare forelagte i Folketinget, vilde dette, naar Lovene vare fuldt gennemførte, reduceres til 270,000 Kr. Ved de Forandringer, der ere indførte i Folketinget, er Udgiften noget forøget, jeg kan ikke sige nøjagtigt hvor meget, men vist omtrent til 287,000 Kr. Der spares altsaa i dette Øjeblik ved Lovenes Gennemførelse direkte for Statskassen ca. 160,000 Kr. Heri er ikke taget Indtægten til Indtægten af det vestindiske Lotteri. Denne Indtægt har været i nogen Stigen og er saaledes for Øjeblikket, at hvis det bliver ved at gaa, som det nu gaar, vil den kunne paaregnes at være 170,000—200,000 Kr. om Aaret. Sætte vi den f. Eks. til 180,000 Kr. og trække den fra, vil det altsaa sige, at Statens hele direkte aarlige Udgift til

Øerne bliver ca. 90,000 Kr., naar Lovene ere gennemførte. — Jeg antager, at alle ere enige med mig i, at hvad Staten hidtil har maattet ofre paa disse Øer, har været ganske uforholdsmæssig meget, navnlig under Hensyn til de Resultater, der derved ere opnaaede. Jeg har anset det for uomgængeligt fornødent ved de Forslag, jeg fremkom med, at bringe Statens Tilskud til disse Øer en Del ned.

Man har sagt om disse Lovforslag, at der ikke var meget ved dem, thi i Virkeligheden paalagde de kun Øerne ny Byrder. Der er nu en Gang ikke nogen anden Vej til at komme bort fra store Underskud end at paatage sig Skatter, og de ny Byrder, som her ere paalagte, ere ikke tilnærmelsesvis saa store som de af den vestindiske Kommission foreslaaede. Desuden er der ved disse Byrder det Gode, at Øernes Repræsentation, Kolonialraadene, have erklæret sig villige til at bære dem og have erklæret, at naar Statskassen vilde overtage de Udgifter, som den her lover at overtage, skulde de paatage sig at klare alle de andre Udgifter. Her er ikke paalagt andre Skatter, end de selv ere gaaede med til, og her er ikke paalagt større Pligter, end de selv have sagt, at de ville overtage.

Det var jo dette Ting, der ved sin Beslutning i sin Tid forhindrede, at Øerne bleve solgte. Jeg formoder, eller rettere, jeg er vis paa, at der som Følge deraf i dette Ting er en stærk Følelse af, at man bør naa til en fast Ordning af disse Øers Forhold og til et Resultat, som kan muliggøre en god Udvikling for Øerne. Derfor haaber jeg ogsaa paa en velvillig Modtagelse af disse Forslag her i Tinget. Jeg tænker, at alle ærede Medlemmer af dette Ting ville indrømme mig, at det ikke er nogen let Opgave at tilvejebringe en Ordning af disse Forhold, og heller ikke at tilvejebringe en Ordning, som kan vinde Tilslutning i begge Rigsdagens Ting, naar man ser hen til, hvor forskelligt de to Tings Flertal have set paa Øerne i Fortiden. Det er nu lykkedes mig efter Indstilling af Øernes Guvernør og med Tilslutning af Kolonialraadene at foreslaa en Ordning, som har vundet Bifald hos et Flertal i Folketinget. Jeg haaber, at jeg ogsaa fra dette Tings Side maa faa en saadan Støtte, at det kan lykkes mig at gennemføre disse Lovforslag i denne Rigsdagssamling.

Holger Petersen: Der er sikkert mange, der fremfor de foreliggende For-